

2113 11/7 46: 1. Beh. af F. t. L. om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben. 2114

[Justitsministeren.]

Krigsministeriet oprettede Overenskomst indeholdte Regler samt de under Overbestyrelsen for De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger staaende Foreninger anskaffer og besidder Øvelsesvaaben og Ammunition dertil. Adgangen for Hjemmeværnsforeningerne til at have disse Vaaben ordnes efter den mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne paatænkte Overenskomst. Her er der under Behandlingen i Folketinget sket den Ændring i Forslaget, at det nu udtrykkeligt er præciseret, at disse Regler kun gælder den Overenskomst, der er afsluttet mellem Hjemmeværnsforeningerne og Krigsministeriet under 31. Maj 1946.

Yderligere er der sket enkelte mindre Ændringer i den gældende Lov. Jeg kan saaledes nævne, at man i § 4 har undtaget skarpe Vaaben, hvis Klinge ikke overstiger 12 cm, fra Lovens Bestemmelser. Man har herved tænkt paa Spejderorganisationer o. lign., som altsaa ikke skal have Tilladelse til at besidde disse mindre Vaaben.

Jeg skal med denne Redegørelse tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Stumph: Efter den grundige Udvalgsbehandling, som det af den højtærede Justitsminister nu forelagte Lovforslag har været Genstand for i det andet høje Ting, og i Betragtning af det sene Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget kommer herover — hvad man vel nok har Lov til at sige, naar man ved, at Forslaget blev fremsat i Folketinget den 28. Marts —, finder jeg ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at jeg er tilfreds med, at den Overenskomst, som er oprettet mellem Krigsministeriet og De danske Hjemmeværnsforeninger, er blevet optrykt som Bilag til den Betænkning, der er afgivet i det andet høje Ting; thi derved er denne Overenskomst blevet bekendt i videre Kredse, end den ellers vilde være blevet. Og jeg gaar ud fra som naturligt, at man er enig om ganske nøje fra begge Parters Side at overholde denne Overenskomst, thi gør man ikke det, vil der let komme et Modsætningsforhold til Stede over for denne Lov.

Ligeledes gaar jeg ud fra, at Politiets Kartoteker over de Personer, som har Tilladelse til at besidde Vaaben, hurtigst muligt bliver bygget op igen, efter at de under Besættelsen blev borte, saa at man har fuld Klarhed over, hvem der har Ret til at besidde Vaaben, og hvem der ikke har det, thi dette forekommer mig at være absolut nødvendigt, hvis de Bestemmelser, der findes i Loven om Ret til at besidde Vaaben, skal faa den tiltænkte Betydning.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Bjerre: Heller ikke jeg skal i denne Sag forsøge at trække nye Linier op. Sagen er grundigt gennemdrøftet i Folketinget, hvor der i øvrigt fremsattes Beklagelse over, at Lovforslaget ikke var fremkommet tidligere, men man kan jo ikke sige, at Behandlingen dør af den Grund har været overdreven hurtig. Efter den Redegørelse, den højtærede Justitsminister har givet, synes jeg, man kan være tilfreds med Lovforslaget. Det er blevet klaret, hvem der maa bære Vaaben, og hvem der ikke maa, og jeg gaar ud fra, at de Foreninger, hvis Medlemmer faar Lov til at have Vaaben, og som altsaa faar en speciel Tilladelse fremfor andre, fører den mest nøjagtige Kontrol med, at Medlemmerne ikke har andre Vaaben end dem, som Foreningen har tilladt dem at have. Der er vist ingen Tvivl om, at der findes mange Vaaben ude omkring i Dag og maaske ogsaa hos Folk, som ikke burde have dem, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister er enig i, at hvis dette konstateres, bør saadanne Sager behandles med stor Strengthed.

Der er et Par Enkeltheder endnu, jeg vil nævne. I Folketinget indføjedes der en Bestemmelse, hvorefter man ved Aflevering af Vaaben skal have fuld Erstatning, saafremt man har bekostet Vaabenets Erhvervelse. Det forstaar jeg ikke rigtig. Hvis jeg f. Eks. har faaet et Vaaben foræret af en nær Paarørende, er der i og for sig ikke nogen Mening i, at jeg ikke skal have Erstatning for det.

En anden Ting er Bestemmelsen i § 7, hvor der staar, at Indretning og Anlæg af Skydebaner skal godkendes af Politiet. I